

PS

ALLEHANDA OM VARJEHANDA

Avdelningen har inte annat för sig än att återkomma, denna gång med två bidrag av lagom längd.

Själv har avdelningsföreståndaren fått en extra fransklektion i brev från Ingvar Lysvall i Borås, mannen som i nr 43/96 redde ut vad en kvinnlig urinator bör heta. Han har denna gång förvånats av föreståndarens uttryck »franskskrivning» (nr 45/96):

»Det är skillnad på en engelskvän och en engelskavän. Den förre är anglofil, den senare förtjust i en engelsk dam. Om någon i stridens hetta kallar mig för 'gubbd-' efter detta påpekande blir jag inte alltför upprörd men om någon drar till med 'gubbad-' får han i mig en dödsfiende!

Den som envisas med oskicket 'typ' svenskalärare bör i konsekvensens namn även övergå till skolaresa, klockaboett, SvenskaFinland, näsaborre etc etc. Själv kommer jag till döddagar att säga och skriva engelsklektion, spanskundervisning, italiensksprov etc.»

Föreståndaren ska inte tillgripa invektiv på grund av påpekandet, i varje fall (och för säkerhets skull) inget felböjt. Han skrev »franskskrivning» om sina alster för att det var den term som han och hans gymnasiekamrater i sin ännu bristande språkskolning de facto använde. Måhända berodde det på den tilltalande rytmen hos ordet i jämförelse med konsonantkollisionen »franskskrivning».

Föreståndaren lovar härmed högtidligen att aldrig ta upp detta pinsamma ämne igen. Dock är han skeptisk till påståendet att ordet »engelskavän» utan vidare för tanken till någon med dambekant i Storbritannien. För egen del tolkar föreståndaren det som en anhängare av engelska språket. Vad gäller ev damer i Frankrike är förväxlingsrisken mindre överhängande på grund av att svenskan erbjuder ett speciellt ord, lämpligt i alla sammanhang utom bland charkuterister.

Ordförklarande till karaktären är också föreståndarens lilla rubrikfynd (Dagens Nyheter 19 nov), angående kärnkraftverket i Oskarshamn:

Incidenten en händelse

Avdelningen kan händelsevis återkomma.

Bevare oss för galna p-rsjukan!

På senare tid har allt fler tecken kommit att den galna p-rsjukan snabbt sprider sig även i vårt samhälle. Det är inte någon ny sjukdom, dess spår kan skönjas långt bak i historien, om man är observant. Ofta tar den karaktär av en farsot, som kan infiltrera stora delar av samhället. Det oroande är att den skadar hjärnans viktigare funktioner och att den är i stort sett obotlig.

Sjukdomen kan drabba vem som helst, men är ändå vanligast bland skarriärer. Det är möjligt att deras beteende gör dem särskilt sårbara för sjukdomen. Symtomen är diffusa, åtminstone till en början.

Man börjar förlora perspektiven och verklighetskontakten, får storartade visioner och får allt svårare att se konsekvenserna av sitt handlande. Man blir alltmer egocentrisk, och när sjukdomen blossat ut till fullo kan den karakteriseras som ett slags storhetsvansinne eller maktgalenskap.

I detta ingår en benägenhet att försöka göra sig odödlig genom att bygga museala eller andra monument. Diagnosen ger sig själv, när den sjuke genom sitt agerande fjärrat sig tillräckligt från vanliga normer.

Orsaken till galna p-rsjukan är okänd, möjligen är dess anlag medfött. Sjukdomen är smittsam, men smittvägarna är oklara. Inget land har undgått farsoten, men vissa stater torde vara mer drabbade än andra. Kontakt med sjuka individer, inte minst i andra länder, är direkt olämplig. Om sådan kontakt skett avsiktligt, måste vederbörande anses som smittbärare till dess motsatsen bevisats.

Vid hemkomsten bör därför resenären sättas i karantän till dess att smittorisken kan avskrivas. Uppkommer symptom kan den sjuke behöva fräntas sina befogenheter, eftersom han annars kan åstadkomma stor skada och meningsfull behandling dessutom saknas.

I de fall sjukdomen beror på att man inte hör slaven som viskar i ens öra kan kanske en hörapparat vara till hjälp, men om man inte begriper vad han menar är inte mycket att göra. Samhället brukar kunna vara mycket generöst i fråga om pensionsvillkoren.

Den klarsynte läsaren har säkert redan insett att p-r inte står för porr utan för ett något längre ord.

*Bengt Fredricsson
Bromma*

I köp- och säljtankar

Det är farligt att leva. Och ju äldre man blir, desto farligare lever man. Tack, STOREBROR, för den där pace-makern, den kostar ju en del! Men det var kanske ett administrativt misstag av klinikledningen att ge mig den, kanske tycker STOREBROR att någon annan var mer förtjänt. Fast noga taget hade man väl själv sparat ihop till den under många år.

Nu kommer frågan om man skall höja sin försäkring. Men en sådan apparat har väl knappast något andrahandsvärde, inte idag i alla fall. Men längre fram – kanske?

Men det finns en massa självförvärlade sjukdomar m m, som man har garanterat sig mot, ja inte sjukdomarna men väl de medföljande kostnaderna. Jag tänker på trafiken, spriten och tobaken, som levererar många patienter, och där kostnadskrävande behandling ges till ringa egen kostnad. Där har ju STOREBROR låtit folk själva betala sin försäkring i form av skatter på bilar, drivmedel, sprit och tobak. Det är väl bra? Och skatten på resor till soldränkta semes-

terorter kommer kanske vården av mellanom till godo?

Men idrotten har ingen motsvarande kostnadstäckning. Man kan kanske lägga en extra skatt på jogging- och fotbollsskor, rullbrädor, slalomutrustning m m hellre än att låta idrottsskadorna vara utanför den subventionerade of-fentliga sjukvården.

Sedan sexuallivets konsekvenser, de kostar och det är ju svårt att beskatta dessa aktiviteter – om inte. Jo, man skulle kunna operera in ett litet chip i varje individ där identiteten är lagrad. Det är väl något för STOREBROR? Varje gång två chips kommer tillräckligt nära varandra registreras detta centralt.

Är det en legitim kontakt kommer den på telefonräkningen som ett lokalsamtal, är det en icke legitimerad kontakt noteras den som fjärrsamtal, och ännu mer riskabla kontakter som ett utlandssamtal. Antalet markeringar beror sedan på kontaktens längd.

*Bengt Fredricsson
Bromma*